

สรุปความ “การศึกษาวิจัยนวนิยายแนวทะลุมิติเวลาของไทย”

ณฐ บัญญาธิ์ไรโชติ*

ในแวดวงวรรณกรรมไทย นวนิยายที่มีเนื้อหาในแนวทะลุมิติเวลาในปัจจุบัน จัดประเภทว่าเป็นนวนิยายจินตนิมิตหรือนวนิยายรักโรแมนติก หากโครงเรื่องในนวนิยายมีเนื้อหาเกี่ยวกับการทะลุมิติเวลา ไม่ว่าจะเป็น จากเวลาในอดีตหรืออนาคต ทะลุมิติสู่ปัจจุบัน และ จากปัจจุบัน ทะลุมิติเวลาสู่อดีต หรืออนาคต ล้วนจัดว่าเป็นนวนิยายแนวทะลุมิติเวลา ในอดีตนั้น นวนิยายแนวนี้ในประเทศไทย ถือกำเนิดจากนวนิยายแนววิทยาศาสตร์ ซึ่งนวนิยายประเภทนี้ ผู้อ่านส่วนใหญ่จะต้องอาศัยความรู้พื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ในการทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง ทำให้นวนิยายประเภทนี้ไม่เป็นที่นิยมเท่าใดนัก จนกระทั่งมีการนำเสนอการทะลุมิติเวลาในรูปแบบของนวนิยายรักหรือจินตนิมิต ทำให้นวนิยายแนวทะลุมิติเวลาเป็นที่แพร่หลายต่อผู้อ่านมากขึ้น เช่น นวนิยายเรื่อง *ทวิภพ* ของทมยันตี

จุดประสงค์ที่ผู้วิจัยนำเสนอบทความนี้ในรูปแบบของภาษาจีน เนื่องจากในแวดวงวรรณกรรมจีนนั้น นวนิยายแนวทะลุมิติเวลาถูกจัดให้ประเภทออกมาจากนวนิยายรักโรแมนติกทั่วไป เนื่องจากเป็นที่แพร่หลายในหมู่ผู้อ่านมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้อ่านในสังคมออนไลน์ ซึ่งส่วนใหญ่คือวัยรุ่นหนุ่มสาว และนวนิยายแนวทะลุมิติเวลา โครงเรื่องส่วนใหญ่จะเกี่ยวโยงไปถึงประวัติศาสตร์ ทำให้การศึกษาเรื่องประวัติศาสตร์เป็นสิ่งที่น่าสนใจ และสามารถจดจำเรื่องราวในประวัติศาสตร์ได้อย่างแม่นยำสำหรับเยาวชนในประเทศจีน

เนื้อหาในบทความนี้แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ส่วนแรก นิยามคำจำกัดความของนวนิยายแนวทะลุมิติเวลา และลักษณะเด่นของนวนิยายแนวทะลุมิติเวลาในประเทศไทย ส่วนที่สอง สรุปแนวคิดที่ได้จากการศึกษาวิจัยนวนิยายแนวทะลุมิติเวลาของไทย จำนวน 5 เรื่อง ได้แก่ *ทวิภพ* กับ *อดีต* ของทมยันตี *จากฝันสู่นิรันดร* ของแก้วแก้ว *บ่วงบรรจถรณ์* ของกิริติ ชนา และ *บุพเพสันนิวาส* ของรอมแพง สุดท้ายสรุปความสำคัญและลักษณะเด่นของนวนิยายแนวทะลุมิติเวลาของไทยที่มีผลต่อสังคมและวัฒนธรรม

* นักศึกษาบัณฑิตศึกษา บทความนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

นวนิยายแนวทหะลุมิตีเวลา คือ นวนิยายที่มีโครงเรื่องให้ตัวละครในเรื่อง ทหะลุมิตีเวลาจากเวลา ณ ปัจจุบันที่ตนเองอยู่ ทหะลุมิตีเวลาไปอีกมิติเวลาหนึ่ง ซึ่งอาจจะเป็น อดีต อนาคต หรือ มิติเวลาที่ไม่ได้อยู่จริง

การศึกษาวิจัยนวนิยายผ่านโครงเรื่อง ทั้ง 5 เรื่อง ทำให้สามารถสรุปลักษณะเด่นของนวนิยายแนวทหะลุมิตีเวลา เป็น 3 แนวคิด ได้แก่ แนวคิดเกี่ยวกับความรัก แนวคิดเกี่ยวกับชาติ แนวคิดเกี่ยวกับศาสนา

ความที่นวนิยายแนวทหะลุมิตีเวลาของไทยจัดเป็นนวนิยายรักประเภทหนึ่ง ดังนั้น โครงเรื่องหลักจึงไม่สามารถหลีกเลี่ยงเรื่องราวความรักที่ลึกซึ้งซึ่งกินใจผู้อ่านดังเช่นนวนิยายรักโรแมนติกทั่วไป แต่นวนิยายแนวนี้จะต่างจากนวนิยายรักโรแมนติกในเรื่องการคงอยู่ในช่วงเวลาของตัวละครที่แตกต่างกัน

การเกิดคนละยุคคนละสมัย ความแตกต่างในการใช้ชีวิตที่ไม่เหมือนนวนิยายรักทั่วไปที่ยังอยู่ในยุคเดียวกัน ถึงแม้จะต่างกันในด้านอื่นๆ ดังนั้น ตัวละครเอกทั้งชายและหญิงในนวนิยายแนวทหะลุมิตีเวลา จะมีความแตกต่างกันมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ทักษะคติในการดำเนินชีวิตซึ่งอยู่คนละยุค แต่พวกเขากลับข้ามผ่านสิ่งเหล่านั้นเพราะความรักที่มีให้แก่กัน ซึ่งปรากฏในนวนิยายทั้ง 5 เรื่องที่นำเสนอ

แนวคิดเกี่ยวกับชาติ ก็เป็นแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับความรัก หากแต่เป็นความรักชาติ การเชิดชูเกียรติของบรรพบุรุษ ซึ่งปรากฏอย่างเห็นได้ชัดในเรื่อง **อดีตา** ที่ให้ตัวละครได้ทหะลุมิตีเวลาไปในอดีต ได้เห็นความพยายาม ความรักชาติของบรรพบุรุษ

ส่วนแนวคิดเกี่ยวกับศาสนา ในบทความนี้หมายถึงศาสนาพุทธ หลักธรรมทางพระพุทธศาสนาในเรื่องไตรลักษณ์ กฎแห่งกรรม เป็นสิ่งที่มีอิทธิพลต่อชาวพุทธทุกคน โดยเชื่อว่าทุกสิ่งที่เกิดขึ้นเป็นไปตามกฎแห่งกรรม อดีตไม่สามารถแก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงได้ ดังเช่นในนวนิยายที่ตัวละครย้อนกลับไปสู่เหตุการณ์ในอดีต โดยมีความตั้งใจจะไปแก้ไขสถานการณ์ที่เคยเลวร้ายหรือไม่เป็นตั้งใจ แต่สุดท้ายแล้วไม่มีใครสามารถย้อนไปแก้ไขเหตุการณ์ในอดีตได้เลย

การศึกษาวิจัยนวนิยายทั้ง 5 เรื่องผ่านโครงเรื่องและแนวคิด พบว่า นวนิยายแนวทหะลุมิตีเวลาของไทยมีลักษณะเด่นในด้านของสังคมและวัฒนธรรม ดังนี้

1. กระตุ้นความสนใจในการเรียนรู้ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม โดยโครงเรื่องในนวนิยายแนวทหะลุมิตีเวลาส่วนใหญ่ มักจะให้ตัวละครยุคปัจจุบัน ทหะลุมิตีเวลาสู่อดีต อาจเป็นเพราะในแง่ของการหาข้อมูลในการแต่งเค้าโครงนวนิยาย ง่ายกว่าการให้ตัวละครปัจจุบัน ทหะลุมิตีเวลาสู่โลกอนาคต ดังนั้นนักประพันธ์ส่วนใหญ่ จะอ้างอิงเหตุการณ์ในประวัติศาสตร์ที่มีอยู่จริง เป็นโครงเรื่องหลักของนวนิยาย

นิยาย ซึ่งหากผู้อ่านมีความเพลิดเพลินในการอ่าน จะทำให้สนใจใคร่รู้ประวัติศาสตร์เพิ่มขึ้น หรืออย่างน้อยสามารถซึมซับเหตุการณ์สำคัญทางประวัติศาสตร์ผ่านตัวละครในนวนิยาย

2. ผสมผสานวัฒนธรรมสมัยโบราณกับวัฒนธรรมสมัยใหม่เข้าด้วยกัน ตัวละครเอกของนวนิยายแนวทะลุมิติเวลาต่างก็มาจากคนละยุคสมัย เมื่อมาใช้ชีวิตในยุคสมัยเดียวกัน ฝ่ายที่มาต้องปรับตัวเพื่อให้เข้ากับยุคสมัยที่ตนต้องใช้ชีวิตอยู่ หากมาจากปัจจุบัน มักจะนำวิทยาการความรู้ใหม่ๆ ไปสู่ออดีต และได้เรียนรู้วิทยาการของผู้คนในยุคอดีต ซึ่งเยาวชนรุ่นใหม่อาจมีทัศนคติในแง่ลบ ว่าเป็นเรื่องโบราณ ไม่เข้ายุคสมัย ตัวละครเอกที่มาจากปัจจุบัน จะเป็นตัวแทนในการทำความเข้าใจ ยอมรับ และผสมผสานวัฒนธรรมทั้งสองเข้าไว้ด้วยกัน ซึ่งจัดว่าเป็นเสน่ห์อย่างหนึ่งของนวนิยายแนวทะลุมิติเวลา

3. การหลอมรวมแนวคิดทางพระพุทธศาสนา ไม่ว่าจะเป็นเรื่องกฎแห่งกรรม ไตรลักษณ์ (อนิจจัง ทุกขัง อนัตตา) การทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว ตลอดจนเรื่องบุพเพสันนิวาส

